

1. Feiten en voorafgaande procedure

De tuchtzaak betreft de ontmoeting tussen ploeg 1 en ploeg 2 d.d. XX maart 2022.

Op 3 mei 2022 stuurt aangever via mail aan het tuchtparket *“de bewijsstukken van een intern onderzoek naar mogelijke matchfixing tussen ploeg 1 en ploeg 2”*.

Op 3 augustus 2022 meldt de eiser de aanhangig making van deze zaak. De tuchtvordering is opgemaakt op 9 augustus 2022. De eiser vordert voor: (i) club 1 voor tenlastelegging op grond van art.57, §3 C320 120 boetepunten en een forfaitair bedrag van 50 boetepunten; (ii) Club 2 voor tenlastelegging op grond van art. 57, §3 C320 120 boetepunten en een forfaitair bedrag van 50 boetepunten, (iii) Ploeg 1 voor tenlastelegging op grond van art. 75, §1, tweede lid, vierde punt C320 120boetepunten en een forfaitair bedrag van 50 boetepunten en (iv) Ploeg 2 voor tenlastelegging op grond van art. 75, §1, tweede lid, vierde punt C320 120 boetepunten en een forfaitair bedrag van 50 boetepunten.

De zitting werd overeenkomstig artikel 4.3, § 1 C620 vastgesteld op 22 september 2022 om 19u00 (online). Gelet op de afwezigheid van een raadsheer door onvoorziene omstandigheden werd de zitting in samenspraak met de partijen verdaagd naar 14 november 2022 om 19u00.

Verweerder heeft op 21 september 2022 zijn conclusie neergelegd en op 13 november 2022 zijn syntheseconclusie.

2. Procedure voor tuchtkamer

Eiser herhaalt zijn vordering gesteund op zijn conclusie dat op basis van de verzamelde bewijsstukken de ontmoeting van 27 maart 2022 tussen ploeg 1 en ploeg 2 nooit heeft plaatsgevonden zoals beschreven op de ontmoetingsformulieren en zoals bevestigd online. Eiser is er van overtuigd dat genoemde ontmoeting niet gespeeld is geweest.

Verweerder herhaalt enkele middelen uit zijn syntheseconclusie: (i) de ontvankelijkheid van de tuchtvordering, (ii) de verjaring van de tuchtvordering, (iii) de uitoefening van de tuchtvordering door een niet-gerechtigde persoon, (iv) de vrijspraak gelet op de bestaande twijfel en het vermoeden van onschuld.

3. Beoordeling

Matchfixing of manipulatie van sportwedstrijden wordt omschreven als *“opzettelijke regelingen, handelingen of het nalaten te handelen gericht op het ongeoorloofd wijzigen van de uitslagen of het verloop van sportwedstrijden, teneinde het onvoorspelbare karakter van deze sportwedstrijden geheel of gedeeltelijk teniet te doen met het oog op het verkrijgen van een niet-gerechvaardigd voordeel voor zichzelf of derden”* (zie art. 3.4 Verdrag van de Raad van Europa inzake de manipulatie van sportwedstrijden). Het betreft een zeer ernstige inbreuk gezien zijn disruptieve werking op iedere sportcompetitie.

a. Ontvankelijkheid van de klacht

Alvorens de tuchtvordering inhoudelijk te beoordelen, moet de tuchtkamer eerst uitspraak doen over de ontvankelijkheid. Verweerder meent dat de tuchtvordering onontvankelijk is gelet op de niet-naleving van de vereisten in artikel 4.1 § 3 C620. Overeenkomstig deze bepaling moet een klacht *op straffe van ontvankelijkheid* onder meer de hoedanigheid van de klager vermelden alsmede een vermelding van de geschonden tuchtregels bevatten, hetgeen niet het geval zou zijn voor de melding van de klacht van 3 mei 2022.

De mail van aangever verwijst naar *‘mogelijke matchfixing tussen ploeg 1 en ploeg 2’* met een aantal documenten op welke ontmoeting de klacht betrekking heeft.

Verweerder meent dat gelet op de afwezigheid van de term matchfixing in de reglementen noch

vermelding van enig reglementair artikel er, met de vermelding van aangever, niet is voldaan aan de vereiste van artikel 4.1 § 3 C620. Deze bepaling vereist niet dat een klacht de specifieke bepalingen vermeldt doch dat de schending van een tuchtregel wordt bemerkt ter vermijding van te breed geformuleerde klachten. Uit de mail en bijhorende bewijsstukken kan een concrete beweerde schending worden vastgesteld. In die zin voldoet de klacht aan de vereisten van artikel 4.1 § 3 C620.

De klacht is ontvankelijk gelet op de naleving van de voorwaarden van artikel 4.1 § 3 C620.

b. Naleving termijn voor beslissing inzake de tuchtvordering

Overeenkomstig artikel 2.4 § 1 C620 moet het tuchtparket binnen 3 maanden na het laatste feit een beslissing nemen. Het betreft hier een erg korte termijn om te ageren. Het vertrekpunt is het laatste feit waarop de tuchtvordering betrekking heeft zijnde de ontmoeting in maart 2022. De verweerder werpt in het tweede middel op dat die termijn niet werd gerespecteerd. Overeenkomstig artikel 2.4 § 1 C620 zou de beslissing dan ten laatste genomen moeten zijn op 27 juni 2022. Gelet op de beschikbare gegevens werd pas een beslissing na deze termijn genomen door de eiser. In die zin is de beslissing niet tijdig genomen. Er zijn ook geen omstandigheden die een verlenging kunnen verantwoorden. Ofschoon het tuchtreglement geen sanctie bepaalt voor de miskenning van de termijn, kan in het licht van de wijze van opstelling van de termijn enkel besloten worden tot de onmogelijkheid van uitoefening van de tuchtvordering. Dit heeft als gevolg dat de tuchtkamer niet over de inhoudelijke kant van de zaak kan oordelen.

De tuchtvordering is onontvankelijk gelet op de niet-naleving van de termijn van artikel 2.4 § 1 C620.

c. Kosten

Overeenkomstig artikel 5.1 § 3 C620 kan geen rechtsplegingsvergoeding worden gevorderd.

Artikel 5.1 § 4 C620 maakt het wel mogelijk om een vergoeding te vorderen voor de geleden kosten. Het is aan de vragende partij om te bewijzen dat er schade is geleden. De hoogte van de vergoeding kan forfaitair zijn. De verweerder vraagt een schadevergoeding forfaitair begroot op 750 euro per club.

De verweerder stelt dat schade is opgelopen in de huidige procedure door verscheidene handelingen (printen, samenkomen, etc.) in het kader van de procedure, door het oplopen van reputatieschade en het kolderachtig karakter van de tuchtvordering. De betaling wordt meer specifiek verzocht *“teneinde de tuchtprocureur er zich van bewust te laten worden dat het instellen van een tuchtvordering een zwaarwichtige beslissing behoort te zijn net zoals het aanhangig maken van een tuchtdossier bij Uw tuchtkamer, hetgeen pas zou mogen gebeuren na een grondig onderzoek, alsook dat het instellen van tuchtvorderingen geen lucratieve bezigheid mag worden en schade met zich meebrengt voor de betrokken par- tijen”* (nr. 99 syntheseconclusie verweerder). De doelstelling om een (toekomstig) afschrikkend karakter te hebben gaat evenwel voorbij aan de doelstelling van artikel 5.1 § 4 C620 om de geleden schade te dekken. De verweerder bewijst daarnaast onvoldoende de geleden schade noch het kolderachtig karakter van de tuchtvordering.

Om die redenen wordt geen vergoeding toegekend.

4. Beslissing

De tuchtkamer oordeelt dat gelet op de termijn van artikel 2.4 § 1 C620 de eiser niet tijdig een beslissing heeft genomen en de tuchtvordering onontvankelijk is. De tuchtkamer kent geen vergoeding toe aan een van de partijen overeenkomstig artikel 5.1 § 4 C620.

Uitspraak gedaan op 25 november 2022

F. VAN DEN ABEELE
Voorzitter tuchtkamer

J. VERLEYE
Secretaris tuchtkamer

J. VAN DER STIGHELEN
Rechter tuchtkamer